

การฉ้อโกงประกันภัยรถยนต์โดยผู้เอาประกันภัยสามารถที่จะกระทำได้ง่าย ทุกขั้นตอน และผู้ที่กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เอาประกันภัยเท่านั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดก็สามารถฉ้อโกงประกันภัยรถยนต์ได้ แต่ลักษณะของการกระทำความผิดนั้นก็ล้วนแล้วแต่จะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมากมายทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการลงทุน เนื่องจากธุรกิจประกันภัยถือว่าเป็นกิจการที่มีผลกระทบต่อความผาสุกของประชาชน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงลักษณะของการประกันภัยรถยนต์ วิธีการฉ้อโกงโดยผู้เอาประกันภัยในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่สามารถนำทบทบัญญัติตามมาตรา 347 คือความผิดฐานฉ้อโกงประกันวินาศภัยซึ่งเป็นบทเฉพาะของการฉ้อโกงประกันภัยรถยนต์มาใช้ได้ และเปรียบเทียบกับบทบัญญัติความผิดฐานฉ้อโกง ตามมาตรา 341 ที่จะนำมาบังคับใช้แทนว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ศึกษาถึงความเหมาะสมของฐานความผิดในความผิดอันยอมความได้และมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิด รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขบางประการ

แนวทางการศึกษาเป็นการศึกษาจากเอกสาร ตำรากฎหมาย งานวิจัย รวมถึงข้อมูลจากการปฏิบัติงานจริงทางด้านการประกันภัยรถยนต์ และนำข้อมูลเหล่านี้มาบรรยาย วิเคราะห์ในเชิงคุณภาพโดยอาศัยหลักกฎหมายอาญา หลักการประกันภัยรถยนต์ จึงจะทราบถึงข้อบกพร่องและช่องว่างของกฎหมายความผิดฐานฉ้อโกงประกันวินาศภัย มาตรา 347

ผลจากการศึกษาพบว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 347 ไม่อาจนำมาใช้ได้เนื่องจากบทบัญญัติ กฎหมายตามมาตรา 347 ใช้ได้กับการประกันวินาศภัยหลักเท่านั้น คือการประกันภัยรถยนต์ประเภท1 ฉะนั้นเมื่อมีกรณีความผิดเกี่ยวกับประกันภัยรถยนต์ ศาลจึงต้องนำทบทบัญญัติตาม มาตรา 341 ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปมาใช้บังคับแทน ซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการประกันภัยรถยนต์

วิทยานิพนธ์นี้จึงเสนอให้

1. ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายมาตรา 347 ให้คุ้มครองถึงการประกันภัยรถยนต์ประเภทการประกันภัยค่าฉ้อ
2. การให้การฉ้อโกงที่ความเสียหายมีผลกระทบต่อการประกันวินาศภัยเป็นความผิดฉกรรจ์ รวมถึงแก้ไขบทระวางโทษของกฎหมายที่เกี่ยวกับการฉ้อโกงประกันวินาศภัยให้มีความเหมาะสมและเท่าเทียมกัน
3. แก้ไขฐานความผิด ตามมาตรา 341 ในส่วนที่กระทบต่อการประกันวินาศภัยและมาตรา 347 ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ให้เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน

The automobile insurance defraud by the insured can be done easily in every phase. Moreover not only the insured but also those who are related can also be the offenders. However, no matter how the defraud is done, the damage and loss are comprehensive as it can have a great impact on economics, society as well as on an investment since the insurance business is considered the business that can affect the well-being of all citizens.

This thesis is the study of the differing types of the automobile insurance, defraud methods of the insured as well as the obstacles in the law enforcement in implementing the article 347 concerning the non-life insurance defraud penalty. The comparison of the defraud penalty in article 341 is hereby mentioned to examine the appropriateness of its enforcement. Moreover, the study also focuses on the suitability of the compoundable offence and the punishment measures as well as proposes the solutions and suggestions.

An approach of this study is conducted from literature, documents, law textbook, research as well as practical information on automobile insurance. This information is described and analyzed in quality term by referring to the principles of criminal law, automobile insurance in order to know the faults and the gaps in the law on non-life insurance defraud article 347.

The study found that the fault according to the criminal law in article 347 cannot be considered unlawful as the provision of the law in article 347 is applicable only with the main non-life insurance which is the automobile insurance type 1. When the fault concerning the automobile insurance is made, the court, therefore, brings the provision in article 341, a general provision into enforcement, which do not conform to the purposes of the automobile insurance.

The study therefore proposed that

1. There should be a revision of article 347 to cover the liability insurance in the automobile insurance.
2. The defraud which damages and loss affect the non-life insurance should be serious fault. Moreover, the penalty provision of the law related to the non-life insurance defraud should be amended as equally appropriate.
3. The penalty in article 341 affecting the non-life insurance and article 347 which is a compoundable offence should be revised to be a state punishment offence.